

DEN 3

Porád ještě neodešel. Dohonce si vaří a píšá u toho!

TAK TO BY STAČILO. PORADÍM SI S TÍM HRÁČEM JEDNOU PROVĚZDY.

Přistál jsem přímo v jeho tábořišti a lřídly jsem uhasil oheň. Hráč ho znovu zapálil, aniž by hnul brvou.

„Zrovna si vařím něco k snědku, dáš si taky?“ nabídl mi.

Jídlo? On mi nabízí jídlo?

„Jsem strašlivý drak z konce a ty slyš můj řev,“ zaburácel jsem.

„Ne, děluji,“ odpověděl hráč. „Jsem si jistý, že máš zvučný hlas, ale já nemám rád hlasité zvuky. Dělejme, jako že jsi zařval, a u toho zůstaňme, ano?“

„COŽE?“

„Chápu, chápu, jsi děsivý drak z konce, jde z tebe hrůza, jen těžko tě někdo zabije, bla bla bla. Všichni to vědí. Ale já chci potkat opravdového draka z konce. Jsem přesvědčen, že za vším tím rámusem a nepřátelským postojem se ukrývá někdo moc milý, a já bych ho rád poznal. Dáš si zajíce?“

Podal mi kus masa. Byl jsem tak zaskočen, že jsem si ho bezmyšlenkovitě vzal.

„Jmenuji se Dirk,“ představil se hráč. „Jak se jmenuješ ty?“

„Braise,“ odpověděl jsem a utrhl jsem kousek králičí svými tesáky. Čítil jsem, jak se mi maso rozplývá v ústech. Nic podobného jsem nikdy neochutnal.

„Dobrý bože, to je výborné!“ prohlásil jsem.

„Bylo mi jasné, že ti to bude chutnat,“ přiznal Diru s úsměvem. „Říkal jsem si, že tu asi nemáte moc na výběr, co se jídla týče, a že rád ochutnáš něco nového.“

„Je to opravdu výtečné!“ přiznal jsem. „Zbylo ještě?“

„Samozřejmě.“

Diru zahrabal v batohu a vyndal z něj další lus králíka.

„Mám taky vepřovou kotletu, kdybys chtěl,“ doplnil ještě Diru.

Jasně, že chci!

Když jsem skončil, měl jsem za sebou dohromady pět králíků, tři vepřové kotlety, housku dýňového koláče (ten mi moc nechutnal) a meloun.

„Mňam, bylo to báječné,“ řekl jsem, než jsem se natáhl a ohnivě si říhl. „Můžeš zase přijít, pokud přineseš tak dobré jídlo.“

„Doufal jsem, že mi to nabídneš.“

Dirku ponořil ruku do batohu, aby něco vytáhl. Okamžitě jsem byl na nohou, abych se mohl bránit. Nebyla to jen jeho taktika, jak mě dostat k zemi a pak na mě snáze zaútočit? Vyndal zápisník a pero.

„Jsem spisovatel,“ vysvětlil. „A chtěl bych o tobě napsat knihu.“

Knihu? O mně?

„Proč bys to dělal?“ zeptal jsem se. „Knihy o dracích z konce nejsou přece nedostatkově zboží.“

„To je pravda,“ polýval hlavou.

